

ve; vi kan være politisk uenige, men logik er vel også for Konservative.

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Man plejer ellers at sige, at logik er for burhøns, men jeg er da glad for, at man også mener, det er for Konservative. Jeg mener, vi skal passe på med at få for mange særregler på de her områder, men jeg synes, vi skal være meget optagede af, om der er nogle, som der er nogle beskæftigelsesbarrierer for, for så skal vi jo udvikle tiltag, som skaber en reel beskæftigelsesudsigts for de pågældende. Det synes jeg er meget vigtigt.

Formanden:

Tak til hr. Lars Barfoed.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.05

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptages

Elisabeth Geday (RV):

Beskæftigelsesministeren og regeringsflertallets ordførere bygger hele deres opbakning til kontanthjælpsloftet på den her sætning, mantraet, at det skal kunne betale sig at arbejde. Vi kan meget hurtigt blive enige om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det synes Det Radikale Venstre også, og det var også grunden til, at vi i sin tid støttede kontanthjælpsloftet. Men vi er blevet kloge siden da.

Vi synes, det er langt bedre at satse på guleroden i stedet for at satse på pilsken. I stedet for at skære i kontanthjælpen, sådan som man gør med kontanthjælpsloftet, vil Det Radikale Venstre hellere give folk, der kommer i arbejde, et større skattefradrag, altså et større beskæftigelsesfradrag. Og så vil vi modernisere overførselsindkomsterne og bl.a. lempe den såkaldte ægtefælleafhængighed i kontanthjælpsystemet for personer med en vis arbejdsmarkedstilknytning, sådan som Velfærdskommissionen foreslog det.

De ændringer vil betyde, at det i høj grad vil kunne betale sig at arbejde, men det politiske

redskab er altså guleroden og ikke pilsken, som regeringen og regeringens flertal insisterer på at anvende.

På trods af diverse rapporter, senest nu regeringens egen kulegravning, som jo formodentlig har kostet på den anden side af 1 mio. kr. at udarbejde, er beskæftigelsesministeren ligefrem stolt af at have indført såvel loftet over kontanthjælpen som den lave starthjælp. Det er begge to offentlige ydelser, der er så lave, at de automatisk – jævnfør de økonomiske vismænds definition – gør modtagerne fattige.

Regeringens tanke er, at hvis man trykker folk så hårdt på pengepungen, at tarmene skrimer, skal de nok lette sig fra bænken og fatte kosten. I min optik er det ikke en politik, der er et velfærdssamfund værdig. Jeg accepterer ikke, at flere fattige er forudsætningen for at få flere i arbejde. Jeg har tillid til, at langt, langt de fleste ledige ønsker at blive selvforsørgende, fordi et arbejde er en vigtig del af et menneskes identitet.

Det er alt for simpelt at gøre arbejde til et spørgsmål om, hvorvidt det kan betale sig eller ej. To ud af tre på kontanthjælp – og starthjælp for den sags skyld – har så alvorlige problemer af psykisk, fysisk eller social karakter, at de ikke skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det har de lokale jobcentre vurderet. Det er ikke noget, folk selv vurderer, det er noget, kommunernes jobcentre har vurderet på baggrund af det, der hedder matchgruppensystemet.

I øvrigt står arbejdsmarkedet måske heller ikke til rådighed for dem eller i hvert fald kun sjældent til rådighed for dem, for hvem er det lige, der vil ansætte den hjemløse, som normalt opholder sig på bænken, og som taler sort og lugter? Og hvem modtager med åbne arme den indvandrerkvind, som hverken kan læse eller skrive eller tale dansk, og som aldrig har haft et job før? Alligevel bliver begge ramt af såvel starthjælpen som kontanthjælpsloftet.

Kl. 13.05

De lave ydelser rammer sågar også mennesker, der lider af kræft, er under genoptræning efter et trafikuheld eller har alvorlige psykiske sygdomme.

Det skal nemlig kunne betale sig at arbejde. Hvor ironisk lyder det ikke. Det er indlysende for mig, at økonomiske incitamenter kun giver mening i forhold til de mennesker, der har job som umiddelbar mulighed. Det gælder langt under halvdelen af kontanthjælpsmodtagerne. De andre har brug for en håndholdt og kompetent hjælp for at finde vejen tilbage til et godt liv